

A U G L Ý S I N G
**um samning milli Íslands og Stóra-Bretlands um framsal sakamanna,
er hafa komizt undan.**

43

14. júlí

Par sem Hans Hátign koungur Íslands og Danmerkur og Hans Hátign konungur Stóra-Bretlands, Írlands og brezku sjálfstjórnarríkjanna í öðrum heimsálfum, keisari Indlands (hér eftir í samningi þessum nefndur Hans Hátign konungurinn og keisarinn) óska að setja fyllri ákvæði um gagnkvæmt framsal sakamanna, er hafa komizt undan, hafa þeir ákvæðið að gera viðbótarsamning með það fyrir augum og hafa, í þeim tilgangi, útnefnt sem fulltrúa sina:

Hans Hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Fyrir Ísland:

Eduard Reventlow greifa, sérlegan sendiherra Hans Hátignar og ráðherra með umboði í London;

Hans Hátign konungur Stóra-Bretlands, Írlands og brezku sjálfstjórnarríkjanna í öðrum heimsálfum, keisari Indlands:

Fyrir Stóra-Bretland og Norður-Írland:

The Rt. Hon. the Viscount Halifax, K.G., G.C.I.E., T.D., fyrra ríkisritara Hans Hátignar fyrir utanríkismálin;

sem, eftir að hafa tjáð hver öðrum umboð sín, er reyndust vera góð og gild, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. grein.

Eftir að samningur þessi er genginn í gildi skal 1. grein framsalssamningsins, sem var undirritaður í Kaupmannahöfn, þann 31. mars 1873, breytt á þann hátt, að eftirfarandi ákvæði bætist við greinina:

„Framsal getur samningsaðili, sem til er leitað, einnig leyft þegar um er

His Majesty The King of Iceland and Denmark, and His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India (hereinafter referred to as His Majesty The King and Emperor),

Desiring to make further provision for the reciprocal extradition of fugitive criminals, have resolved to conclude a Supplementary Convention to this end, and for this purpose have appointed as their plenipotentiaries:

His Majesty The King of Iceland and Denmark:

For Iceland:

Count Eduard Reventlow, His Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in London;

His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland:

The Rt Hon. the Viscount Halifax, K.G., G.C.S.I., G.C.I.E., T.D., His Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their full powers found in good and due form, have agreed as follows: —

Article 1.

From the date of the coming into force of the present Convention Article 1 of the Extradition Treaty signed at Copenhagen on the 31st March, 1873, shall be amended by the addition of the following clause: —

„Extradition may also be granted at the discretion of the High Contract-

- 43** að ræða hverskonar annan glæp eða
14. júlí yfirsjón, og framsal er heimilt sam-
kvæmt gildandi lögum beggja samn-
ingsaðilja á hverjum tíma.“

2. grein.

Fyrnefn breyting skal gilda um fram-
söl milli Íslands annarsvegar og eftir-
farandi landa Hans Hátignar konungs-
ins og keisarans hinsvegar, þ. e. a. s.,
Sameinaða konungsríkisins Stóra-Bret-
lands og Norður-Írlands, Channel Is-
lands, Isle of Man, Newfoundland, brezku nýlendnanaa, brezku verndarríkj-
anna, sem framsalssamningurinn frá 31.
marz 1873 gildir fyrir, svo og umboðs-
stjórnarriki, er sami samningur hefir
verið, eða mun verða láttinn gilda fyrir,
og ríkisstjórn Hans Hátignar í Samein-
aða konungsríkinu Stóra-Bretlandi og
Norður-Írlandi hefir umboðsstjórn fyrir.

3. grein.

Samningsaðiljar eru ásáttir um, að
Hans Hátign konungurinn og keisarinn
geti gengið að þessum samningi fyrir sér-
hvern annan meðlim Brezka Ríkjasam-
bandsins, sem óskar að gerast aðili, með
því að hlutaðeigandi stjórnarfulltrúi
Hans Hátignar konungsins og keisarans
í Kaupmannahöfn gefi tilkynningu um
það. Frá því að slík tilkynning gengur í
gildi, skal breyting sú, er um ræðir í 1.
grein, gilda um framsöl milli Íslands ann-
arsvegar, og lands hlutaðeigandi meðlims
Ríkjasambandsins, hinsvegar.

Hver sú tilkynning, sem gefin er sam-
kvæmt fyrstu málsgrein þessarar greinar,
fyrir hvaða meðlim Brezka Ríkjasam-
bandsins, sem vera skal, getur náð yfir
hvert það land, sem Hans Hátign konungurinn og keisarinn hefir, fyrir hönd
þjóðabandalagsins, tekið að sér umboðs-
stjórn fyrir, og er framkvæmd af ríkis-
stjórn þess meðlims, sem um er að ræða.

ing Party applied to in respect of
any other crime or offence for which,
according to the laws of both of the
High Contracting Parties for the
time being in force, the grant may
be made.“

Article 2.

The foregoing amendment shall apply
to extradition proceedings between Ice-
land on the one hand, and on the other
hand, the following territories of His
Majesty The King and Emperor, that is
to say, the United Kingdom of Great
Britain and Northern Ireland, the
Channel Islands, the Isle of Man, New-
foundland, British Colonies, British
Protectorates to which the Extradition
Treaty of the 31st March, 1873, applies,
and mandated territories to which the
said Treaty has been or may be extended,
and in respect of which the mandate is
exercised by His Majesty's Government
in the United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland.

Article 3.

The High Contracting Parties agree that
His Majesty The King and Emperor may
accede to the present Convention in respect
of any other Member of the British Com-
monwealth of Nations, whose Govern-
ment may desire that such accession be
effected, by a notice given to that effect
by the appropriate diplomatic repre-
sentative of His Majesty The King and
Emperor at Copenhagen. From the date
that such notice comes into force the
amendment set forth in Article 1 shall
apply to extradition proceedings between
Iceland on the one hand, and, on the
other, the territory of the Member of the
Commonwealth concerned.

Any notice given under the first para-
graph of this Article in respect of any
Member of the British Commonwealth
of Nations may include any territory in
respect of which a mandate on behalf of
the League of Nations has been accepted
by His Majesty The King and Emperor
and is exercised by the Government of
the Member concerned.

4. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur. Fullgildingarnar skulu afhentar í London svo fljótt sem auðið er.

5. grein.

Samningur þessi skal ganga í gildi þremur mánuðum eftir að skipzt hefir verið á fullgildingum, og skal gilda jafn lengi og framsalssamningurinn frá 31. mars 1873.

Þessu til staðfestu hafa áðurnefndir fulltrúar, með fullu umboði, undirritað samning þennan og sett þar við innsigli sín.

Gjört í tveimur eintökum, á íslenzku og ensku í London þann 25. október 1938.

E. Reventlow.
(L. S.)

Halifax.
(L. S.)

43

14. júlí

Article 4.

The present Convention shall be ratified. The ratifications shall be exchanged at London as soon as possible.

Article 5.

The present Convention shall enter into force three months after the exchange of ratifications, and shall have the same duration as the Extradition Treaty of the 31st March, 1873.

In faith whereof the above-named plenipotentiaries have signed the present Convention and have affixed thereto their seals.

Done in duplicate in Icelandic and English at London the 25th day of October, 1938.

E. Reventlow.
(L. S.)

Halifax.
(L. S.)

Fullgildingarskjölin að samningnum voru afhent í London þann 15. júní s. l. og gengur hann því samkvæmt 5. grein sinni í gildi þann 15. september 1939.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðuneytið, utanríkismáladeild, 14. júlí 1939.

Stefán Jóh. Stefánsson.